

[Stinus]

holdet af denne resolutions tekst, som nu kommer til at danne baggrund for de europæiske sanktioner mod Iran.

For Danmark kommer sanktionspolitikken i første omgang ikke til at koste noget, men den økonomiske pris bliver ganske betragtelig for andre af de lande, som deltager i sanktionerne. En af grundene til, at Danmark i første omgang slipper billigt, er bestemmelsen om, at bl. a. fødevarer er undtaget fra sanktionerne.

Når folkettinget vedtager dette forslag, må vi dog være opmærksomme på, at Iran kan beslutte sig for modaktioner, som kan ramme dansk eksport af bl. a. fetaost. Der kan også blive tale om modaktioner over for anden dansk eksport på længere sigt. Sådanne modaktioner kan få støtte af andre lande, bl. a. olieeksporterende lande, med nedskæring af olieleverancerne til Vesteuropa som følge. Det radikale venstre finder det rigtigt, at Danmark er parat til at betale denne pris for sammen med andre lande nu at presse Iran til frigivelse af gidslerne.

Det radikale venstre er tilhænger af et retssamfund også i den store, internationale sammenhæng. De, der sætter sig uden for de regler, som et sådant retssamfund bygger på, og således er med til at undergrave og ødelægge selve fundamentet for det internationale samkvem, må drages til ansvar med de midler, verdenssamfundet råder over. Desværre er verdenssamfundets vigtigste samarbejdsorganisation, De Forenede Nationer, ude af stand til at handle på grund af Sovjetunionens veto, som igen må ses i sammenhæng med Sovjetunionens egne afskyelige handlinger i Afghanistan. Når dette er tilfældet, må de andre medlemslande skride til handling inden for andre samarbejdsrammer. Det, der nu er aftalt mellem de ni, er en naturlig og rigtig konsekvens af Sovjetunionens veto i FN.

Ud over principperne kommer naturligvis hensynet til de menneskelige lidelser, som en gruppe gale mennesker i Iran – gidseltagerne og deres politiske og religiøse bagmænd – nu i et halvt år uhindret har fået lov til at tilføje gidslerne.

Det, der er sket og fremdeles sker i Iran, er ikke alene en ydmygelse af USA. Det er en ydmygelse af og en hån mod alt internationalt samarbejde og mod selve det retsgrundlag, hvorpå dette samarbejde må fore-

gå. Dette burde have været nok til en stærk reaktion fra mange lande for længe siden. Jeg vil på denne baggrund opfordre udenrigsministeren til at tage et initiativ for at få alle de andre nordiske lande med i sanktionspolitikken over for Iran.

Arne Melchior (CD):

Der skal ikke megen fantasi til at forstå, at CD helhjertet bakker op bag denne lovgivning og bag de forholdsregler, der her er på dagsordenen. Jeg vil benytte lejligheden til at glæde mig over det meget brede flertal, der allerede er manifesteret i salen for dette forslag. Måske var jeg en lille smule skuffet over, at hr. Lasse Budtz' tale ligesom var lidt undskyldende. Jeg synes godt, at hr. Lasse Budtz kunne have bakket sin minister og sin regering lidt stærkere op, sådan à la hvad hr. Stinus gjorde, men det er nok kun nuancer, enigheden er der.

Vi tilsiger et hurtigt udvalgsarbejde. Der bliver måske nogle økonomiske konsekvenser at undersøge; det går jeg ud fra udenrigsministeren allerede har præsenteret til udvalget. Jeg vil gerne sige, at bliver der nu eller senere økonomiske konsekvenser, så skal de naturligvis bæres af det danske samfund i sin helhed og ikke af enkelte firmaer eller enkelte brancher, som i øvrigt på fuldt tilstedeligt og måske endda meget dygtigt grundlag har arbejdet i området dér. Vi må vise, at den solidaritet, vi her erklærer, bæres af Danmark og ikke af nogle enkelte brancher eller firmaer.

Vi skal ikke, og det er heller ikke intentionen med disse foranstaltninger, kritisere andre landes, andre verdensdeles traditioner. Vi skal have respekt for andre samfunds religiøse og kulturelle levemåde, men vi skal samtidig vise selvspekt for de værdier, vi har opbygget og tilkæmpet os. Når andre samfundssystemer mener at kunne gribe afgørende ind i den internationale retsorden på bekostning af de værdier, som vi er stolte af, så må vi forsvare vore egne frihedsgoder og vort eget system over for et andet, som ikke vil nøjes med at regulere sit eget område, men som vil gribe ind i verdensordenen, i andre landes og andre områders og kulturtraditioners orden.

Jeg vil også gerne sige et par ord om solidaritet, som andre har gjort det. Jeg vil citere, hvad den måske mest fremragende uden-